

S. M.

Rozstrzygnięcia w konkursach ogłoszonych przez Prezydium NRA

Palestra 19/10(214), 60-61

1975

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Dobrze się stało, że wreszcie ten oczywisty postulat został spełniony. Jednolita wykładnia art. 178 k.p.c. usunie niepotrzebne „zgrzyty”, jakie powstawały na tle tamtego orzecznictwa. Podnosi to autorytet orzecznictwa Sądu Najwyższego. Teza orzeczenia II CZ 149/74 jest trafna.

VIII. KOSZTY ADWOKACKIE

W dniu 8 lutego 1973 r. Sąd Najwyższy rozpoznawał w sprawie III UZP (patrz: Pal. z 1973 r. nr 11, s. 111) zagadnienie prawne przekazane przez Trybunał Ubezpieczeń Społecznych następującej treści: „Czy poszkodowanemu w razie zasądzenia odszkodowania z tytułu trwałego uszczerbku na zdrowiu przysługują koszty adwokackie?”.

Sąd Najwyższy postanowił udzielić następującej odpowiedzi:

„W sprawie, w której pracownik dochodzi przed sądami ubezpieczeń społecznych w trybie art. 16 ust. 5 ustawy z dnia 23 stycznia 1968 r. o świadczeniach pieniężnych przysługujących w razie wypadków przy pracy (Dz. U. Nr 3, poz. 8) od zakładu pracy świadczeń określonych w art. 10—13 tejże ustawy, mają zastosowanie przepisy o kosztach zawarte w prawie o sądach ubezpieczeń społecznych”.

W uzasadnieniu uchwały podniesiono, że w postępowaniu przed tymi sądami nie obowiązuje zasada zwrotu stronie przeciwnej kosztów sporu. Każda ze stron ponosi własne koszty. Dlatego też nie można zasądzić kosztów adwokackich na rzecz wygrywającej strony.

NOTATKI

1.

Rozstrzygnięcia w konkursach ogłoszonych przez Prezydium NRA

Ustanowiona we wrześniu 1973 r. przez Prezydium NRA coroczna nagroda imienia adw. Stanisława Garlickiego za najlepsze opracowanie i opublikowanie dzieła z zakresu prawa cywilnego, mającego istotne znaczenie dla pracy w zawodzie adwokackim, nie jest jedynym przejawem popierania przez naczelny organ samorządu adwokackiego twórczości naukowej bądź publicystycznej w adwokaturze. Przyznanie wspomnianej nagrody — jak już donosiliśmy — nastąpiło po raz pierwszy w bieżącym roku, a jej laureatem został adw. dr Zdzisław Kręmiński, autor opracowania pt. „Postępowanie odrębne w sprawach małżeńskich” (patrz: „Palestra” z 1975 r. nr 5—6, s. 79—80).

Drugi konkurs ogłoszony przez Prezydium NRA w marcu 1974 r. był związany z darem adw. Borysa Ołomuckiego z Warszawy na rzecz Naczelnej Rady Adwokackiej, powiązany z intencją przeznaczenia na coroczną nagrodę odsetek od ofiarowanej kwoty za najlepszą pracę (studium, monografia, esej) dotyczącą dziejów adwokatury polskiej — ze szczególnym uwzględnieniem roli adwokatury w rozwoju prawa i kultury prawniczej w Polsce.

W warunkach tego konkursu ustalono, że wymieniona nagroda w wysokości zł 5.000 będzie przyznawana corocznie, poczynając od 1975 r., za pracę opubliko-

waną w roku poprzednim, przy czym może ona być przyznana także za pracę magisterską lub rozprawę doktorską z tego zakresu, choćby nawet nie była ona publikowana (tekst uchwały Prezydium NRA zamieszczono w „Palestrze” z 1974 r. nr 4, s. 107 i nr 12 s. 144—145).

Sąd Konkursowy na posiedzeniu w dniu 15 lipca 1975 r. rozpatrzył zgłoszone wnioski o przyznanie omawianej nagrody i po dyskusji powziął jednomyślnie uchwałę o przyznaniu nagrody w kwocie zł 5.000 adw. Romanowi Łyczakowi, członkowi Izby Adwokackiej w Szczecinie, za opublikowaną w 1974 r. pracę pt. *Piśmiennictwo adwokatury*. Opracowanie to zostało ogłoszone w dziele zbiorowym pn. „Adwokatura PRL”, stanowiącym wkładkę do nru 5 „Palestry” z 1974 r. (Biblioteka PALESTRY nr 6). Nagrodzona praca znana jest wszystkim członkom adwokatury i innym czytelnikom „Palestry”. Stanowi ona cenny przyczynek badawczy, zawierający udokumentowany materiał bibliograficzny piśmiennictwa o adwokaturze w okresie powojennym, a także przedstawiający wkład adwokatów w rozwój nauki prawa w latach 1944—1974.

Przyznając tę zaszczytną nagrodę, Sąd Konkursowy nie pominął zarazem zasług laureata jako autora wielu cennych publikacji, zwłaszcza ogłoszonych w „Palestrze” i w „Gazecie Sądowej”, w tym serii publicystycznej z cyklu „Mała Antologia Wymowy Sądowej”. Jak wiadomo, laureat jest stałym współpracownikiem „Palestry” i od kilku lat jest niestrudzonym autorem zbioru myśli i aforyzmów pt. „Życie i sprawy adwokatury”.

Trzecia z kolei nagroda konkursowa, ustanowiona przez Prezydium NRA w 1972 r., miała być przyznawana za twórczość publicystyczną popularyzującą rolę adwokatury. Warunki przyznania tej nagrody zostały zamieszczone w „Palestrze” z 1972 r. nr 10 i z 1973 r. nr 7—8. Powołana przez Prezydium NRA komisja (jury) dokonała na posiedzeniu w dniu 15 lipca br. przeglądu publikacji o adwokaturze zamieszczonych w czasopiśmie w latach 1973—1974. Przyznanie tej nagrody w wysokości zł 5.000 miało nastąpić w roku bieżącym po raz pierwszy, przy czym autorami publikacji mogli być nie tylko adwokaci i zawodowi publicyści. Pozytywne jednak rozstrzygnięcie na wspomnianym posiedzeniu nie zapadło, gdyż jury uznało, że w rozpatrywanym okresie była zbyt mała liczba publikacji popularyzujących rzetelnie rolę adwokatury w wymiarze sprawiedliwości i w życiu społecznym, a z drugiej strony — pozycje opublikowane na te tematy nie wykazały dostatecznie wysokiego poziomu. Jury podjęło zatem uchwałę o nieprzyznaniu w bieżącym roku tej nagrody.

—S.M.

2.

Obrona pracy doktorskiej adwokata Edwarda Brożka

W dniu 17 marca 1975 r. odbyła się przed Komisją Rady Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Jagiellońskiego pod przewodnictwem prof. dra Kazimierza Buchały, dyrektora Instytutu Prawa Karnego, publiczna obrona pracy doktorskiej adwokata Edwarda Brożka z Tarnowa pt.: Ustalenie w postępowaniu przygotowawczym danych mających wpływ na wymiar kary (czynności osobopoznawcze).

Rozprawa doktorska została opracowana pod kierunkiem doc. dra hab. Stanisława Waltosia, który był jej promotorem. Praca w recenzjach doc. dra hab.